

§ 12. Materiały reglamentowane potrzebne do produkcji ubocznej należy ujmować w planie zaopatrzenia materiałowego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem materiałów masowych, jak np. cement i wapno, przeznaczonych do produkcji materiałów budowlanych przewidzianych do sprzedaży indywidualnym odbiorcom, które powinny być objęte planem terenowego zaopatrzenia materiałowego z puli rynkowej.

§ 13. Wyprodukowane materiały i wyroby budowlane mogą być sprzedane przez przedsiębiorstwa produkujące bezpośrednio odbiorcom z pominięciem odpowiednich central handlowych.

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 14. Zaleca się wszystkim producentom materiałów budowlanych przystąpienie do porozumień branżowych.

§ 15. Zaleca się centralnym związkom spółdzielni oraz Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych stosowanie zasad i ustaleń określonych w uchwale, współdziałanie w realizacji tych ustaleń przez państwowe jednostki organizacyjne oraz świadczenie usług i pomocy zmierzającej do zapewnienia poprawy zaopatrzenia indywidualnego budownictwa w materiały budowlane, jak np. usługowego wypału cegły surowej, pomocy technicznej, sprzętowej itp.

§ 16. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o prezydium powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 17. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 4, poz. 29),
- 2) uchwała nr 719 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie dodatkowych środków do popierania i rozwoju produkcji ubocznej materiałów dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1956 r. Nr 100, poz. 1154, z 1957 r. Nr 96, poz. 557 i z 1958 r. Nr 25, poz. 144).

§ 18. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom oraz prezydiom rad narodowych.

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

154

UCHWAŁA Nr 106 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 kwietnia 1972 r.

w sprawie funduszu nagród w placówkach żywienia przyzakładowego.

W celu usprawnienia zaopatrzenia placówek żywienia przyzakładowego w surowce i artykuły spożywcze oraz pobudzenia aktywności pracowników tych placówek do zaopatrywania stołówek i bufetów w hurtowych źródłach zakupu i własnych gospodarstwach Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Placówki żywienia przyzakładowego prowadzone w przedsiębiorstwach państwowych i ich jednostkach nadrzędnych oraz w jednostkach budżetowych i w organizacjach społecznych, które otrzymują dotacje z budżetu Państwa, tworzą fundusz nagród w wysokości 5% sumy zrealizowanych marż detalicznych w tych placówkach.

2. Marże detaliczne stanowią różnicę między wartością surowców i artykułów spożywczych zużytych bądź sprzedanych w placówkach żywienia przyzakładowego liczoną w cenach detalicznych a wartością tych surowców i artykułów liczoną w cenach zakupu.

3. Fundusz nagród obciąża koszty placówek żywienia przyzakładowego.

§ 2. 1. Wypłata nagród z funduszu może być dokonywana w okresach kwartalnych po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

2. Łączna suma nagród wypłaconych z funduszu nie może przekroczyć w ciągu roku 5% wykonanego osobowego funduszu plac.

§ 3. Szczegółowe zasady przyznawania nagród z funduszu określi Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 4. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielczych oraz organizacjom społecznym, innym niż określone w § 1 ust. 1, tworzenie funduszu nagród w placówkach żywienia przyzakładowego na zasadach określonych w niniejszej uchwale.

§ 5. W § 7 ust. 6 uchwały nr 295 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1971 r. w sprawie zasad odpłatności konsumentów za usługi świadczone przez placówki żywienia przyzakładowego oraz zasad finansowania tych placówek (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 1) skreśla się zdanie drugie w brzmieniu: „Zasady podziału tego zysku ustali Minister Finansów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych”.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*